

Publicerad 2008-12-13 19:25 av Maria Zena Viklund

nån slags jag känn mig själv senryu

ett jag ur tiden som vänder hem

Jag, min mors ånger
min fars glömska

där emellan tystnaden

för hårt skärda grenar
fallna blad

ett kalhygge

ett ansikte på flykt
dansar i nymåne

skimrande strandsnäckor

det hårda skalet
ömsar skinn

kallar havet

min aldrig mitt
överlämnar dikten

hudlösa löften

ett foster i hinna
kväljs sin levnad

darrar obetingat

en ärrad måne
lock rop

glöder ännu

fjärilsvinge fladdrar
över ängar

jagar svarta barndomsnätter

trädet skälver
anar rötter

slår rot i myllan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Zena Viklund med Poeter.se id #16479 innehar upphovsrätten